

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Έκδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΒΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λαπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Λιμενικά.

Οἱ ἡμέτεροι συμπολίται γνωρίζουσιν ἤδη τὴν θέσιν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, ἣν ἐδημιούργησαν αὐτῷ αἱ σχετικαὶ ἀποκαλύψεις τοῦ ἐργολάβου κ. Μανιάκ, γνωρίζουσι δὲ προσέτι ἤδη ὅτι ὁ ἐργολάβος οὗτος ἀνέστειλε τὴν ἐργασίαν τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἔργου καὶ ἀπέλυσε τὸ κατώτερον ἐργατικὸν προσωπικόν, δηλώσας διὰ τούτου τοῦ ἐκφραστικοῦ τρόπου ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τοὺς ὅρους, τῆς ὑπογραφίσεως παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείας συμβάσεως.

Τὸ γεγονός τοῦτο τῆς ἀναστολῆς τῶν ἔργων, ὅπερ καὶ ἐπισήμως ἀνηγγέλθη ἤδη τῇ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείᾳ, εἶναι μεγίστης σημασίας καὶ διὰ τὸ ἐπιχειρηθὲν ἔργον καὶ διὰ τὴν πόλιν καὶ νέον ἀνοίγει στάδιον εἰς εἰκασίας καὶ συζητήσεις, αἵτινες καὶ ἤρξαντο ἤδη ἐκδηλούμεναι ἐνταῦθα κατὰ διαφόρους τρόπους. Καὶ μέχρι μὲν τοῦδε ἐδύνατό τις ν' ἀποφανθῇ ἢ καὶ περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν ἢ προτάσεων τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπείας, μετὰ τὸ γεγονός ὁμῶς τῆς ἀναστολῆς τῶν ἔργων καὶ τῆς διακοπῆς τῶν, ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλεται τοῖς πᾶσι τὸ καθήκον νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐκφράσωσι περὶ αὐτοῦ γνώμην· μετὰ δὲ τῶν πρώτων βεβαίως ἢ ἐπιτόπιος δημοσιογραφία καλεῖται ν' ἀποφανθῇ καὶ νὰ προτείνῃ πρὸς συζήτησιν τὰς λύσεις ἃς θεωρεῖ συμφερωτέρας τῷ τόπῳ καὶ νὰ προτείνῃ τὰς μεθόδους δι' ἃς ἡ πόλις δύναται ν' ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν ἐπιζήμιον συνέπειαν, προερχομένην ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἔργων ἢ τῆς τελείας ἐγκαταλείψεως τῶν. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, δὲν θέλει ὑστερήσει ὁ «Φορολογούμενος», οὐδὲ θέλει τὸ παράπαν διστάσει νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην του, μ' ὅλον ὅτι γνωρίζει ὅτι τινὲς παρ' ἡμῖν εἰσὶ διατεθειμένοι νὰ παραγνωρίσωσι τὰς προθέσεις του καὶ ὅτι ἄλλοι εἰσὶ τοιομοὶ διατελοῦσι νὰ καταγγείλωσιν εἰς τὸ κοινὸν τὰς παρακλήσεις καὶ συστάσεις του ὡς ὑπαγορεύματα ὑπόυλων σκοπῶν.

Δὲν διστάζομεν λέγομεν νὰ ἐκφέρωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην ἀπερέσκουσαν πολλοῖς παρ' ἡμῖν, διότι πρῶτον φρονούμεν ὅτι ἀναξίως φέρει τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον ὁ φοβούμενος νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐαυτοῦ γνώμην ἐναντίον τῆς πλάνης τῶν πολλῶν, διότι δεύτερον, ἀνάξιον λογιζόμεθα τῆς δημοσιογραφίας στρατιώτην τὸν θηρεύοντα ἰδεῶν τοῦ πλήθους, διότι τρίτον ἕκαστος χρηστὸς καὶ τίμιος δημοσιογράφος τὴν ἰδίαν χρηστότητα καὶ εὐθύτητα πρέπει πρῶτος νὰ ὑπολαμβάνῃ ὡς ἄτρωτον ἐκ τῶν βελῶν τῆς συκοφαντίας καὶ νὰ μὴ θεωρῇ αὐτὰς ὡς ἴσων εὐθρασον πρᾶγμα, ὅπερ συντρίβεται εἰς τὰ λιθοβολήματα τῶν μοχθηρῶν τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον διότι ὑπὲρ ἡμῶν ἔχομεν προηγούμενα τινὰ τοῦ ἰδίου λιμενικοῦ ζητήματος, ὑπεραπολογούμενα ἡμῖν λαμπρῶς· καὶ ἄλλοτε ἐξέφεραμεν περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος γνώμην ἀποκρουσμένην παρὰ πολλῶν ἐνταῦθα ἰσχυρῶς καὶ διὰ πολλῶν ὀπλων, ἐν οἷς δὲν ἔλλειπε καὶ τὸ τῆς

συκοφαντίας, τὸ τῆς κακολογίας καὶ τὸ τῆς ὑβρεως· καὶ ἄλλοτε εἶπον περὶ ἡμῶν ὅτι ὑπεστηρίζαμεν θερμῶς τὴν ἐναντίαν τῆς ἐπικρατησάσης περὶ λιμένος ἰδεῶν, ὡς ὄργανα τῶν ξένων ὑπονομευόντων τὸ ἐμπορικὸν μέλλον τοῦ τόπου· τότε συκοφαντούμενοι καὶ ὑβρίζομενοι ἐγενόμεθα ἀντιδημοτικοὶ, διότι ἀπεκρούσαμεν ὡς πρόωρον καὶ ὡς ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τοῦ τόπου τὴν ἐπιχειρῆσιν τοῦ λιμένος κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, διότι κατεδεικνύαμεν τὴν δυνατὴν ἀποτυχίαν του, τὰς πιθανὰς ἐναντιότητάς εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του, τὴν ὑπέρβασιν τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης τῆς συντελεσέως του καὶ διότι ἐπροτεινάμεν ἀντὶ μεγάλου, πολυδαπάνου καὶ ἀβεβαίου ἔργου, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπάρχοντος μώλου κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὰ μικρὰ πλοῖα, ἅτινα πλείοτερον εἰσὶν ἐκτεθειμένα εἰς τὰς καιρικὰς περιστάσεις καὶ διὰ δαπάνης σχετικῶς μικρᾶς, ἣτις ἤθελεν ἐπιτρέψει τὸν ἄμεσον κατάργησιν τοῦ λιμενικοῦ φόρου, ὅστις βαρὺς ἐπικαθῆται ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ τόπου· δὲν παρήλθεν δὲ ἕκτοτε καὶ μέχρι σήμερον πολλὸς χρόνος καὶ ἔσχον τὴν λύπην νὰ ἴδωμεν τὴν πραγματοποιήσιν τῶν προβλέψεων μας ἐκεῖνων ἐπηρεχομένην ἐν θριάμβῳ καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ν' ἀκούσωμεν ἤδη ἐκ στόματος πολλῶν ἐξ ἐκεῖνων οἵτινες δυσπίστως εἶχον τότε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ συμφέροντα συνεβουλεύσαμεν τῷ τόπῳ, καὶ νὰ ἔχωμεν αὐτοὺς σήμερον ὁμόφρονας καὶ ὁμογνώμονας περὶ τοῦ ματαίου ἔργου ὅπερ ἀσυνέτως ἐπεχειρήσαμεν. Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους δὲν διστάζομεν νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην καὶ ἐπὶ τῆς νέας φάσεως τοῦ ζητήματος, ἣν παρήγαγεν ἡ ἀναστολὴ τῶν ἔργων τοῦ λιμένος ἢ ἡ τελεία ἐγκαταλείψις τῶν, καὶ ἢ τις ἀποτελεῖ ἤδη παρ' ἡμῖν τὸ θέμα εὐρυτάτης καὶ γενικῆς συζητήσεως.

Ὁ ἐργολάβος κ. Μανιάκ ἀνέλαθεν, ὡς γνωστὸν, νὰ κατασκευάσῃ παρ' ἡμῖν τεχνικὸν λιμένα ἀντὶ 5 ἑκατομ. φρ. κατὰ σχέδιον ὅπερ κατήρτισε διάσημος ὑδραυλικὸς ὁ κ. Πασχάλ, ἐπίτηδες μετακληθεὶς ἐνταῦθα πρὸς μελέτην τοῦ ἔργου καὶ κατάρτισιν τοῦ σχεδίου. Ἐν τῷ σχεδίῳ ὀρίζονται αἱ διαστάσεις τοῦ λιμένος τούτου, τὸ πάχος καὶ τὸ ὕψος τῶν ὑποθαλασσίων πετρωμάτων, τὸ ποσὸν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ὑλικῶν ὅπερ ἤθελε χρησιμεύσει εἰς πᾶσιν τῶν μῶλων καὶ τοῦ κυματοθραύστου καὶ σημειοῦνται πάντα ταῦτα ἐν διατομαῖς σαφῶς διαγεγραμμέναις. Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου ἀνέλαθεν ἐν τούτοις ὁ κ. Μανιάκ κατ' ἀποκοπὴν καὶ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῳ ἀντὶ μοναδικῆς τιμῆς φρ. 5 ἑκατ. καὶ ὑπέγραψε σύμβασιν καθ' ἣν ὑπεχρεούτο νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον αἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ποσότης τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν ἢ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, εἴτε ἡ ποσότης εἶναι ἰσχυτέρα εἴτε κατωτέρα ἐκεῖνης ἣν προὔπελόγησεν ὁ κ. Πασχάλ ἐν τῷ σχεδίῳ του καὶ αἰαδῆποτε καὶ ἂν ᾖσιν αἱ κατακλίσεις αἱ προσελθούσαι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἐκ τρικυμιῶν, ἢ καθε ἀλλῆς αἰτίας προβλεπομένης ἢ μὴ, μὴ ἐξαίρουμένων καὶ τῶν ἱσομενιῶν. Ὁ ἐργολάβος ἐποίησατο ἐναρξίν τοῦ ἔργου, κατήρτισε τὸν μῶλον τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων καὶ ἐπελάυετο πρὸ τινος τῆς κήψεως τοῦ ἐξωτερικοῦ

κυματοθραύστου, διὰ τῆς καταβυθίσσεως τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὀριζομένων πετρωμάτων. Κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην παρεπονέθη ἐπὶ μεγάλας καὶ ἀπροβλέπτους κατακαθίσεις καὶ ὀλισθήσεις τοῦ καταβυθιζομένου πετρωμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς μὴ στερεότητος ἢ ὁμαλότητος τοῦ πυθμένου καὶ ἐζήτει τὴν πιστοποίησιν τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ γεγονότος τούτου, στηρίζων ἐπ' αὐτοῦ βεβαίως δικαιώματα ἀποζημιώσεως. Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπεία, εἰς ἣν ἀννήθη ἐπανειλημμένως ὁ ἐργολάβος, ζητῶν τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀσυνήθους κατακαθίσεως ἢ ὀλισθήσεως, φρονούσα ὅτι οὐδὲν οὗτος ἐδύνατο νὰ ἀρτήσῃ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, ἣτις ἐπέριπτε εἰς ἕναρος τοῦ ἐργολάβου καὶ τὴν κατὰ ποσὸν ὑπέρβασιν τοῦ χρησιμοποιηθησομένου ὑλικῶν καὶ πᾶσαν κατακαθίσιν αὐτοῦ, οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ ἐργολάβου, προβάλλουσα αὐτῷ τὴν ἰσχὴν καὶ τὰς ρήτρας τῆς συμβάσεως.

Κατόπιν ὁ ἐργολάβος, διαιτυπῶν ἀκριβέστερον τὴν αἰτίαν του, ἐζήτησατο νὰ ὑποβληθῇ τὸ ἔργον εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐμπειρογνομόνων, διότι ἰσχυρίζετο ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ ὅπερ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ, εἶναι ἀνεκτέλεστον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ἢ ὅτι ἀπαιτεῖ πρὸς ἐπιτέλεσίν του δαπάνην κατὰ ἐβδομήκοντα τοὺς ἑκατὸν ἀνωτέρην τῆς προϋπολογισθείσης καὶ τῆς τιμῆς ὑφ' ἣν ἀνέλαθεν οὗτος τὴν ἐκτέλεσίν του. Ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς βεβαιώσεως τοῦ γεγονότος τούτου ἐζήτητα ὁ ἐργολάβος ἄλλα δικαιώματα, ἐκτὸς τῶν τῆς συμβάσεως καὶ διὰ τούτο ἐπέμεινε πολὺ ζητῶν τὴν βεβαίωσιν ταύτην. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αἰτίαν του ταύτην ἡ ἐπιτροπεία ἐκλείσει τὰ ὡσαυτοῦ προβάλλουσα τὴν ἰσχὴν καὶ τὰς ρήτρας τῆς συμβάσεως καὶ ἀπέφυγε παντὶ τρόπῳ τὸν ἐλεγχον τῆς ἀληθείας ἢ ἀνακριθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, φοβουμένη μὴ ἐκ τοῦ ἐλέγχου τούτου, ἐπιχειρουμένου παρ' αὐτῆς τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐργολάβου, οὗτος ἤθελε πιστεύσει ὅτι ἐκ τῆς πιστοποίησεως τῶν ἰσχυρισμῶν του ἀπέκτα δικαιώματα πλείοτερα τῶν ἐν τῇ συμβάσει ἀναγνωρισμένων αὐτῷ.

Οὕτω ὁ ἐργολάβος ἐπὶ μακρὸν ἐπέμεινε εἰς μάτην νὰ πείσῃ τὴν ἐπιτροπείαν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του, ἢ δὲ ἐπιτροπεία εἰς μάτην ἠγωνίζετο νὰ πείσῃ τὸν ἐργολάβον ὅτι πᾶνθ' ὅσα ἐπικαλεῖται πρὸς τροποποίησιν τῶν ὀρων τῆς συμβάσεως, αὐτὴ ταύτη ἡ σύμβασις τὰ προεῖδε καὶ τὰ ἐπέριψεν εἰς βάρος του, ὡστε ἡ ἐξέτασις τῶν ἦτο μάταιον ἔργον, διότι καὶ ἀληθῆ ἐάν ἦσιν ἀποδειχθῇ, οὐδὲν παρήγον ὑπὲρ αὐτοῦ δικαίωμα. Τέλος ὁ ἐργολάβος μὴ εἰσακουσόμενος διέκοψε τὰς ἐργασίας καὶ ἀνέφερε τὸ γεγονός εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἐπισήμως.

Καὶ ταῦτα μὲν προηγήθησαν τῆς ἐπ' ἰσχύτων ἐπελθούσης διακοπῆς τῶν ἔργων, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ γνωρίσῃ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ τῇ διακοπῇ ταύτῃ. Πρέπει ὁμῶς νὰ γνωρίζωμεν τί ὀφειλομένον νὰ πράξωμεν ἡμεῖς μετὰ τὸ γεγονός τοῦτο καὶ τί συμφέρον νὰ πράξωμεν ἵνα καταστήσωμεν τὰς συνέπειας τῆς ἀναστολῆς ἢ τῆς ἐγκαταλείψεως

πόρων του. Οὐχ' ἤττον καὶ τούτου βεβαιωθέντος, δύναται νὰ εἰπωσιν εἴτε οἱ δικαστῆρες, εἴτε οἱ ἐμπειρογνώμονες, εἴτε τὰ δικαστήρια, ὅτι οὐδὲν γεννᾶται ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου δικαίωμα, διότι ἐνίσταται ἡ ῥητὴ καὶ σαφὴς ῥήτρα τῆς συμβάσεως (ἄρθρον 23) δι' ἧς οὗτος ἀνεδέχθη εἰς ἑαυτὸν ὄλους τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἐκ τῶν κακῶν ὑπολογισμῶν ἀκόμη καὶ ὅτι τὸ ἐν τῇ συμβάσει προσδιωριζόμενον ποσὸν τῶν πετρωμάτων καὶ αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν ἐτέθησαν ὡς ἀναγκαῖος ὄρος, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν ἐνδεικτικῶς, ὡς ἀποτέλεσμα ἐπισημονικῆς μελέτης τοῦ ἔργου καὶ ὡς ἀπλή πληροφορία πρὸς τοὺς θέλοντας νὰ κάμωσι νέας ἐπ' αὐτοῦ μελέτας καὶ νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κρίνοντες τὴν διαφορὰν ὑπὸ καθαρῶς δικαστικῆν ἐποψίν ἢ περὶ αὐτῆς ἀπόφασίς μας δὲν εἶναι δυσχερὴς ἢ εἰπωμεν καθαρῶς καὶ σαφῶς τῷ ἐργολάβῳ, ἀνέλαβες νὰ παραδώσῃς τετελεσμένον τὸ ἔργον τοῦ λιμένος ἀντὶ ὀλίκου τιμήματος 5 ἑκατ. φράγκων δὲν ἤρτησας τὴν κατασκευὴν οὔτε ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πυθμένος, οὔτε ἐκ τῆς ἀκρίβειας τῶν προὑπολογισθέντων ποσῶν πετρωμάτων, οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς περιστάσεως τούναντιον μάλιστα ῥητῶς ἀνέλαβες εἰς βάρος σου ὅλας τὰς πιθανὰς ἐναντιότητες περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, οὐδὲ τῶν ἐκ τῶν κακῶν ὑπολογισμῶν ἐξαιρουμένων, οὐδὲ αὐτῶν τῶν θεομηνιῶν. Μ' ὅλον ὅτι λοιπὸν εἶναι ἤδη βεβαιωμένον ὅτι ἵνα συντελέσῃς τὸ ἔργον δεῖν νὰ καταβυθίσῃς ποσὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ προὑπολογισθέντος καὶ νὰ δώσῃς εὐρυτέρας διαστάσεις εἰς τὰ λιμενικὰ ἔργα καὶ νὰ ὑποστῇς δαπάνην πολὺ μεγαλητέραν τῆς συμπεφωνημένης τιμῆς, δεῖν ἐντούτοις, ἰσχυρῶς καὶ νομίμως κρατούμενος ὑπὸ τῆς συμβάσεως, νὰ ἐπιτελέσῃς τὸ ἔργον εἰς πρώτην δὲ δόλῳ σου ὅτι ἀδυνατῇς νὰ συντελέσῃς αὐτὸ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, σὲ κηρύττω ἐκπτώτον τῆς ἐργολαβίας καὶ ῥίπτω ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου τὰς ἐγγυήσεις ἃς ἐχορήγησας εἰς ἐπίρρωσιν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς συμβάσεως. Οὕτω δύναται νὰ εἴπῃ ἐν δικαστήριον πρὸς τὸν ἐργολάβον καὶ ἡ ἀπόφασίς του νὰ ἦναι κατ' εὐσθηρὸν δίκαιον καὶ ὀρθὴ καὶ δικαία. Καὶ ἐντούτοις ἡμεῖς ἐν τούτῳ διαφωνοῦμεν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν γνώμην ταύτην, διότι φρονοῦμεν ὅτι τὸπος περιπλεχθεὶς εἰς παρομοίου εἶδους ἐπιχειρήσεις, δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ καὶ διευθετῇ τὰς ἰδίας ὑποθέσεις ὑπὸ καθαρῶς δικαστικῆν ἐποψίν, ἀλλὰ νὰ προβάλῃ εἰς λύσιν τῶν διαφορῶν ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς πιθανὰς συνεπείας τῶν ἀποφάσεών της, καὶ τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα αὐτῶν διότι πολλάκις ὅ,τι εἶναι δίκαιον ὑπὸ νομικῆν ἐποψίν δὲν εἶναι συμφέρον καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη ὑπὲρ οὗ τὸ δίκαιον ἀναγνωρίζεται.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι πρὸ πάσης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεως ὀριστικῆς, πρέπει νὰ ἐπέλθωσι δύο τινά: ἡ βεβαίωσις τῆς ἀληθείας ἢ ἀνακριβείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου καὶ δεύτερον ὁ ῥητὸς καὶ σαφὴς προσδιορισμὸς τῶν ἀξιώσεων του. Ἐννοεῖται ὅτι ὡς πρὸς τὸ πρῶτον τούτων ἡ ἔρευνα δεῖν νὰ ἦ ἀνωτέρα πάσης ὑπονομίας καὶ τοιαύτην μόνην θεωροῦμεν τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου γενομένην ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀν' ἡναι δυνατὴ αὐτὴν τὴν τοῦ κ. Πασχάλ ἀναθεώρησιν. Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἢ θελε προκύψῃ ἐκ τοιούτου τινὸς ἐλέγχου τοῦ ἔργου, ἡ ἀλήθεια τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, δὲν ἠθέλαμεν συστήσει ἐν ἐλαφρῷ συνειδότη τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἐργολάβου, ἐπιμένοντος εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς συμβάσεως.

Ἀλλὰ λέγοντες τροποποίησιν τῆς συμβάσεως οὐδαμῶς ἐννοοῦμεν τροποποίησιν τῶν ὄρων αὐτῆς τῶν ἀφορόντων εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἡτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ δι' οὐδεμιᾶ αἰτία πρέπει νὰ τροποποιηθῇ διὰ λόγους οὓς πᾶν τις ἐννοοῦμεν καὶ οὓς μακρὸν ἠθέλεν εἶσθαι νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα. Ἡ κατὰ μονάδα ἐκτέλεσις παρομοίου ἔργου παρ' ἡμῖν, οἷτινες οὐδεμίαν ἔχομεν διαχειριστικὴν ἱκανότητα, θέλει διακρινεῖται δεικνὴν πληγὴν καὶ ἀθεράπευτον εἰς τὸ ἄλλως τε πεπονημένον σῶμα τῆς πόλεως προτιμώτερον

τῶν λιμενικῶν ἔργων ἤττον ἐπιζημίαν καὶ ὀδυνηρὰν διὰ τὴν πόλιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ μέχρι τοῦδε, καὶ ἐφ' ὅσον δηλ. ὁ ἐργολάβος ἐξηκολούθει τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου, ἐδύνατο ν' ἀκούῃ τὰ παράπονα καὶ τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ, ἀπρακτοῦσα καὶ οὐδεμίαν δίδουσα ἀπάντησιν σήμερον ὅμως μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν περὶ τούτου δήλωσιν τοῦ ἐργολάβου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς τῶν καθηκόντων της καὶ νὰ λάβῃ οἰονδήποτε ἐξασφαλιστικὸν μέτρον. Ὡς κηρύξῃ ἐκπτώτον τὸν ἐργολάβον καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐναντίον του ἐπέλευσιν τῶν συνεπειῶν τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἔργων, διεκδικούσα ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου τὴν ἐγγυήσιν ἣν οὗτος ἔδωκε εἰς ἐπίρρωσιν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς συμβάσεως; Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονοῦμεν ὅτι δὲν ὀφείλει νὰ πράξῃ τούτο, οὔτε δύναται δὲν ὀφείλει μὲν, διότι δὲν πρέπει ἀμέσως ἐν ἀρχῇ καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρὸς διατεθήσεως τῆς διαφορᾶς νὰ ὠθηθῶσι τὰ πράγματα εἰς σημείον ἐξ οὗ δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπαναστρέψωσι δὲν δύναται δὲ, διότι κατὰ τὴν σύμβασιν καὶ τῶν περὶ δημοσίων ἐργῶν νόμον, πᾶσα διαφορὰ προκύπτουσα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίου τινὸς ἔργου ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν δικαιοκρίτων, διοριζομένων ὑπὸ τῶν διαφερομένων μερῶν.

Εἰς τὸ μέτρον τούτο ἢ εἰς ἄλλο προσόμενον θὰ καταφύγῃ βεβαίως ἡ ἐπιτροπὴ εἴτε ὅθεν διατιθῆται θὰ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς, μετὰ τὸ ἐργολάβου καὶ τῆς ἐργοδοτοῦ ἐπιτροπείας, εἴτε διὰ πραγματογνωμοσύνης ἐμπειροτεχνῶν καὶ εἰδικῶν ἐπιστημόνων θὰ ζητηθῇ ἡ ἀλήθεια ἢ ἡ ἀνακριβεία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ζημίας ἃς οὗτος ὑφίσταται, ὡς ἐκ τοῦ μὴ ἐκτελεσίου τοῦ σχεδίου τοῦ Πασχάλ κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, ἐκ κακῶν ὑπολογισμῶν, ἢ τῆς φύσεως τοῦ πυθμένος.

Ἐξ ἐξετάσεως μίαν πρὸς μίαν τὰς διμφορούς ἀπόψεις ἃς δύναται κατὰ τὸ στάδιον τούτο νὰ παρουσιάσῃ τὸ ζήτημα. Ὑποθέσωμεν πρῶτον ὅτι κατὰ τινὰ τρόπον ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ εἶναι φύσει ἀνεκτέλεστον βεβαίως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον τὰ τακτικὰ δικαστήρια θ' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ κύρους συμβάσεως ἀδυνατοῦ καὶ ταῦτα μόνον θὰ καθορίσωσι ποῖα ἐγεννήθησαν δικαιώματα ἐκατέρωθεν διὰ τῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσεως παρομοίας συμβάσεως. Ἀλλὰ τοιοῦτον φύσει ἀδύνατον δὲν φαίνεται ἐπιεικαλεῖται ὁ ἐργολάβος ὑπὸ τὸ ἀνεκτέλεστον τοῦ σχεδίου τοῦ Πασχάλ ἐννοεῖ ὅτι τὸ σχέδιον δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ τὸ ποσὸν τῶν ὑλικῶν ἁτινὰ ἡ σύμβασις προσδιώρισεν, ἀλλὰ μετὰ πολλὰ ἀνώτερον καὶ ἐπὶ τούτου τὸ γεγονότος ὁ ἐργολάβος στῆριζει δικαιώματα τροποποίησεως τῆς συμβάσεως. Ἐὰν λοιπὸν καταδειχθῇ διὰ τῆς ἐπισημονικῆς ἐξέτασεως τοῦ ἔργου ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἐκτελέσιμον κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, ἢ μετὰ τινὰ παραλλαγὰ κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πετρωμάτων ἀσημάντους, βεβαίως ὁ ἐργολάβος δεῖ νὰ κληθῇ εἰς ἐξηκολούθησιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ὄρους τῆς συμβάσεως, τούτου δὲ ἀρνούμενος; ἢ ἐπιτροπὴ θὰ ζητήσῃ τὴν ἐκπτώσιν του καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου πτώσιν τῆς ἐγγυήσεως. Εἰς τούτο δύναται νὰ προβῇ θαρροῦντως ἢ ἐπιτροπὴ, διότι βεβαίως ὄντος ὅτι τὸ ἔργον δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, τοὺς προὑπολογισμοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, ἢ εὕρεσις ἄλλου ἐργολάβου ἔσεται εὐχερεστάτη καὶ πάντι ἀζήμιος διὰ τὸν λιμένα.

Ὑποθέσωμεν ἤδη ὅτι διὰ τῆς ἐπισημονικῆς ἐξέτασεως τοῦ ἔργου προκύπτει ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀκριβεία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου βεβαίως δηλονότι ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς συμβάσεως, ὅτι ἀπαιτεῖται ποσὸν πετρωμάτων πολὺ ἀνώτερον τῶν ἐν τῇ συμβάσει ὀρισθέντων καὶ ὅτι εἶναι ἀλήθες ὅτι ὁ ἐργολάβος εὐαίων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου κατὰ τὰς διαστάσεις ἃς ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ φυσικοὶ νομοί, ἢ φύσις τοῦ πυθμένος καὶ ἄλλαι πραγματικαὶ περιστάσεις, κακῶς

ἐκτιμηθεῖσαι ὑπὸ τῆς συμβάσεως, ὑφίσταται σημαντικὴν ζημίαν, ἀνωτέρα τῶν μέσων καὶ τῶν εἶναι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιπτώσεις νὰ ἐγκαταλείπωμεν τελείως τὸ ἔργον, νὰ ὑποστῶμεν τὴν ζημίαν τοῦτέως καταβληθέντος χρημάτος καὶ νὰ ἔχωμεν αἰωνίως ὑπ' ὄψιν μας τὸν σκόπελον ὄνπερ πρὸ ἡμῶν ἀντὶ πολλῆς δαπάνης κατασκευάσαμεν, παρὰ νὰ ῥιφθῶμεν εἰς τὸ ἀβέβαιον πέλαγος τῆς κατὰ μονάδα ἐκτέλεσεως.

Διὰ ταῦτα εἵπομεν ἀνωτέρω ὅτι πρὸ πάσης ἀποφάσεως δεῖν νὰ ὀρισθῶσιν οὐ μόνον ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀκριβεία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ πρὸς ἐξηκολούθησιν καὶ ἀποπερήτωσιν τοῦ ἔργου, διότι ἂν οὗτος ἐμμένει εἰς τὴν ἰδέαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον κατὰ μονάδα καὶ νὰ ἐπιβρίψῃ εἰς βάρος τῆς πόλεως τοὺς κινδύνους τῆς τοιαύτης ἐκτέλεσεώς του ἀφύκτως δεῖν νὰ μὴ ἀκουσθῇ τὸ παράπαν καὶ νὰ ζητηθῇ ἐναντίον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ἔργου.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅμως φρονοῦμεν ὅτι μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου, ἂν οὗτος ἀναλαμβάνῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ περὶ τούτου παρέξῃ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, καὶ περὶ τούτου παρέξῃ ἀκούσας ἐγγυήσεις, μετὰ τινὰ εὐλογον καὶ δικαίαν προσθήκην εἰς τὸ τίμημα τῆς συμβάσεως, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἀκράσις εἰς τὰς αἰτήσεις του, πρὶν ἢ ῥήξωμεν τελείως τὰς πρὸς αὐτὸν σχέσεις μας.

Τούτο ὑπαγορεύει ὁ πρακτικὸς νοῦς, τούτο τὸ συμφέρον πόλεως καὶ πᾶσα μὲν ἄλλη συμβουλή δυνατόν νὰ ἔχη γοητεῖαν τινὰ καὶ κατ' ἐπιφάνειαν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ δίκαιον, εἰς τὸ βάθος ὅμως αὐτῆς εὐρηται πολλαὶ ἐναντιότητες ἃς ὁ τόπος δὲν θέλει δυνῆθαι νὰ ὑπερπηδήσῃ ἀζήμιως. Καὶ ἐν τούτῳ πρέπει νὰ προσέξωσιν οἱ ἀρμόδιοι μὴ, διὰ νὰ δειχθῶσιν ἀκαμπτοὶ καὶ προφυλάξωσιν ἐκ τούτων ἐκ τῶν βελῶν τῆς σηκοφαντίας, ἢ τῶν ὑπονομιῶν τῆς δυσπιστίας, κλείσωσι τὰς θύρας εἰς πάντα συμβιβασμὸν καὶ ἀνοίξωσιν οὕτω ἄλλας ἀγούσας εἰς μεγίστας ζημίας εἰς ἀτελευτήτους ἀβεβαιότητας καὶ εἰς τὴν τελείαν ἀπόγνωσιν.

Ἐὰν βεβαιωθῇ τὸ ἀνεκτέλεστον τοῦ σχεδίου τοῦ Πασχάλ, κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, τί κερδίζει ἡ πόλις κηρύττουσα τὸν ἐργολάβον ἐκπτώτον, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ χωρηθῶσιν ἐγγυήσεις, ὡς λέγεται, δὲν εἶναι σημαντικαί; ἂν ἐννοεῖται πάντοτε οὗτος ἀναδέχεται τὴν περὰ τῶν τοῦ ἔργου κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως μετὰ τινὰ μόνον προσθήκην εἰς τὸ τίμημα. Ὡς πράξῃ τούτο ἡ πόλις ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θέλει εὐρεῖ ἕτερον ἐργολάβον ἀναδεχόμενον τὴν ἐπιχειρήσιν ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως καὶ τὸ τίμημα αὐτῆς; Ἡ τοιαύτη ἐλπίς της δὲν εἶναι βέβαιος ἢ εὐλογος; διότι ἀφοῦ θὰ ἦναι πλέον βεβαιωμένον ὅτι αἱ ὑποδείξεις τοῦ μηχανικοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαστάσεις τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ τὸ ποσὸν τῶν πετρωμάτων, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν οἱ προὑπολογισμοὶ τῆς συμβάσεως καὶ τὸ τίμημα τῆς ἐκτέλεσεως εἶσι λανθασμένοι καὶ ὅτι δεῖν νὰ καταβληθῇ πρὸς περὰ τῶν τοῦ ἔργου ἀλλήλαζία πολὺ ἀνωτέρα, δύναται τις εὐλόγως νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἄλλος τις ἐργολάβος ἐν γνώσει τούτων θὰ προσέλθῃ ἵνα συντριβῇ ἐπὶ τοῦ ἴδιου ἔργου; Δὲν θὰ ἐξετάσῃ τὰ αἰτία τοῦ συντριμῶ τοῦ κ. Μανιάκ; δὲν θὰ ὑποθέσῃ εὐλόγως ὅτι ἐὰν τὸ ἔργον ἦτο ἐκτελέσιμον κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως ὁ κ. Μανιάκ δὲν ἠθέλε τὸ ἐγκαταλείψῃ μετὰ μεγίστην ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ζημίαν του; Ἀναγκαῖως ὅθεν τότε ἡ πόλις θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποφασίσῃ ἐν τῶν τριῶν τούτων: ἢ νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ ἔργον εἰς ἄλλον ἐργολάβον κατὰ μονάδα, ὅπερ ἰσχυρῶς ἀποκρούεται παρ' ὅλων, εἴτε θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐκχωρήσῃ αὐτὸ κατ' ἀποκοπὴν μὲν ἀλλ' ἀντὶ μεγαλειτέρου τιμήματος τῶν 5 ἑκατομ. φράγκων, ἢ τρίτον θὰ ἐγκαταλείψῃ τελείως τὴν ἰδέαν ἀποκτήσεως λιμένος.

Ἄλλ' εὐν ἄνθρωπος... ἐπὶ τῆς ἐργασίας... ὁμοιογενῶς... ἐπιβλαβεστάτην περιωρισμένην κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαλείμματα... ἡ βεβαίωσις αὐτῆς... ἐπιβλαβεστάτην περιωρισμένην κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαλείμματα... ἡ βεβαίωσις αὐτῆς... ἐπιβλαβεστάτην περιωρισμένην κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαλείμματα... ἡ βεβαίωσις αὐτῆς...

Ἐπι τοῦ θέματος τούτου θὰ ἐπανέλθωμεν βεβαίως παλλάκις. ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπιούσης συνιστώμεν ὀλιγωτέραν σπουδὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ ταχέειαν μετάκλησιν ἐπιστήμονος ὑδραυλικοῦ ἐξ οὗ ὁ τόπος νὰ πληροφορηθῆ ἀσφαλῶς τὴν στάσιν τῶν πραγμάτων.

Πειραμαμένοι συμπολίτες διακρινόμενοι διὰ τὴν νομοσύνην καὶ τὸν πρακτικὸν αὐτοῦ νοῦν ὑπέβαλε τῷ ὑπουργεῖῳ, τὸ ἐπόμενον ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, ὃ συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νέου Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος, ἢ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ καταναλωστικῶν οἴνου διὰ τῶν λιανικῶν πωλήσεων ἐν τοῖς οἴνωπολίσιοις καὶ οἴνωποθήκαις, κατὰ τὴν ἀρχὴν του καὶ ἐπὶ τῆς βάσει τῆς κλίμακος τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου τόπου, ἔθθα ἢ τοιαύτη κατανάλωσις ἐνεργεῖται, εἶναι ἀδίκος, καὶ ἄνιστος, ἐπιβαρύνων ἐπαχθῶς μόνον τοὺς κυρίως ἀμπελοκτῆμονας τῶν μεγάλων πόλεων καὶ τῶν πέριξ αὐτῶν, ἐνῶ εἰς τὸ σύνολον, καὶ εἰς τοὺς μικροὺς πληθυσμοὺς ἀποτελοῦντας τὴν γενικὴν καὶ μεγάλην παραγωγὴν, ἀφίνει σχεδὸν ἀφορολόγητον τὸ προϊόν τοῦτο μὲ σπουδαιότατην ὑλικὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ ἀμπελοφυγία καὶ οἴνωποιεῖα ἐν Ἑλλάδι διατελεῖ εἰς ὄλιγας ἐξαιρετικὰς καὶ ἰδιόρρυθμους κατὰ τύπους περιστάσεις αἰτίνας κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ Νομοσχεδίου, ἢ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲν ἐμελετήθησαν δεόντως, καὶ φαίνεται ὁδηγός μᾶλλον ὑπῆρξεν αἱ φορολογικαὶ μέθοδοι ἐν ἄλλοις Κράτεσι οἱ αἱ ἀμπελοφυγία περιορίζεται εἰς ὄλιγας ἐπαρχίας, ἢ καὶ ἐντελῶς καθυστερεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἶναι γενικότερα, ἢ μὲν τὰς τῶν ἀμπελοκτῆμονων εἶναι ἢ μᾶλλον ἐνθάδε ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ τῶν πολυἀριθμῶν ἄλλων τάξεων τῶν λαῶν ἐκεῖνων, ἢ δὲ οἴνωποιεῖα ἀποτελεῖ χωριστὸν κλάδον βιομηχανίας κατασκευάζουσα τοὺς οἴνους τεχνικώτερα ἐν μεγάλοις ἐργοστασίοις καὶ μεταδίδουσα αὐτοὺς εἰς τὸ ἐμπόριον, ὅθεν οἱ οἴνωπῶλαι ἀγοράζουσι καὶ μεταπωλοῦσι λιανικῶς, καταναλωτὰς δὲ εὐρίσκουσι ὅλας τὰς τάξεις τῶν μεγάλων ἐκεῖνων πληθυσμῶν.

Ἐν Ἑλλάδι ὁμοίως ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα, διότι ἢ μὲν ἀμπελοφυγία εἶναι γενικὴ, ἢ δὲ οἴνωποιεῖα ἀπλή, καὶ ἄτελης ἐνεργουμένη παρὰ τῶν ἰδίων ἀμπελοκτῆμονων. Πλὴν δὲ ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, καὶ χωρίων παράγοντες τὸν πρὸς ἴδιαν αὐτῶν χρῆσιν οἴνον καὶ πρὸς καλλιέργειαν τῶν λοιπῶν κτημάτων αὐτῶν, μικρὰς ἀνάγκας ἔχουσι νὰ προμηθεύονται τοῦτον λιανικῶς ἀπὸ μεταπράτας οἴνωπῶλαι. Μόνον οἱ ἀκτῆμονες, οἱ ὑπέλληλοι καὶ αἱ διάφοροι ἐργατικαὶ καὶ ἀπορώτεροι τάξεις εἰσὶν οἱ κυρίως καταναλωταὶ τῶν πολυμύμων λιανικῶν οἴνων πρὸς χρῆσιν τῶν. Οἴνωπῶλαι δὲ εἰσὶν εἰς τὸ γενικὸν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοὶ οἱ ἀμπελοκτῆμονες οἵτινες κύριον ἔργον ἔχουσι τὴν ἀμπελοφυγίαν καὶ τὸ ἐξ' αὐτῆς προϊόν μοναδικὸν πόρον συντηρήσεως. Ἐπειδὴ δὲ

οἱ Ἑλληνικοὶ οἴνοι ὅπως ἄτελῶς καὶ διὰ βιτῆνης κατασκευάζονται, οὔτε μεταφέρονται, οὔτε ζήτησις αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπάρχει, ἢ κατανάλωσις αὐτῶν περιορίζεται ἐπιτοποίως ἐν ἐκάστη πόλει καὶ χωρίῳ, ἢ δὲ τιμὴ κανονίζεται, οὐχὶ ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ τῆς παραγωγῆς ἐξαρτωμένης καὶ ταύτης ἀπὸ τὴν πλουσίαν, ἢ ἐλλειπῆ ἐτήσιαν συγκομιδῆν, καὶ προσέτι ἐκ τῆς ποιότητος τῶν οἴνων ἐκάστου τόπου.

Ἐξαιρέσεις δύναται μόνον νὰ θεωρηθῆ ὁ τρόπος τῶν λιανικῶν πωλήσεων ἐν Ἀθήναις, καὶ Πειραιεῖ, ἴσως δὲ καὶ ἐν Σύρῳ ὅπου πᾶσαι σχεδὸν αἱ διάφοροι καὶ πολυἀριθμοὶ τάξεις τῶν κατοικῶν καὶ παρεπιδημούντων ἀγοράζουσι λιανικῶς τὸν οἴνον, ἀλλ' ἔθθα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμπελοκτῆμονων εἶναι ἐλάχιστος, πωλούντων κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ τούτων εἰς γλυκοὺς τὸ πρῶτον τῶν ἀμπελώνων τῶν πρὸς συστηματικούς οἴνωποιούς καὶ οἴνωπῶλαις οἵτινες προμηθεύονται καὶ ἄλλοθεν οἴνους διαφόρων ποιότητων τελειοποιῶν καὶ μεταπωλοῦσι λιανικῶς εἰς συμπερούσας αὐτοῖς τιμὰς καὶ τοῦτο διότι εὐρίσκουσι ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἱκανοὺς καταναλωτὰς. Ἄλλ' ἢ πόλις τῶν Πατρῶν ἔχουσα καὶ αὕτη πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν λοιπῶν πόλεων τοῦ Κράτους, ἔθθα ὁμοίως πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων ἀναφερομένων εἰς τοὺς παροικούντας καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ μικροτεχνίτας, καὶ τὰς ἐργατικὰς τάξεις, οἱ λοιποὶ κάτοικοι εἰσὶν κυρίως κτηματῖται καὶ ἐλαχίστας ἔχουσι ἀνάγκας νὰ λιανικῶς ἀγοράζουσιν οἴνον ὃς πλεῖστοι δὲ εἰσὶν καὶ οἴνωπῶλαι πωλούντες τὸ ἴδιον αὐτῶν προϊόν εἰς τὰς οἴνωποθήκας τῶν περιωρισμένων ὡς εἴρηται τῆς δι' αὐτῶν καταναλώσεως κυρίως εἰς τὰς εἰρημένας ἀπόρους τάξεις αἰτίνας, μετὰ τὸν ἄρτον, ὃ οἴνος ἀποτελεῖ ἀναγκαϊότατον ποτόν τῆς διαίτης αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἀνάγκη νὰ σημειωθῆ προσέτι ὅτι, οὕτω περιωρισμένης οὐσίας τῆς καταναλώσεως συμβαίνει ὥστε κατὰ τὰ ἔτη τῶν πλουσίων συγκομιδῶν οἱ ἀμπελοκτῆμονες καὶ οἴνωπῶλαι μὴ εὐρίσκοντες ἄλλην διέξοδον τοῦ πλεονάσματος τῶν οἴνων αὐτῶν, ἢ καταφεύγουσι εἰς τὸν δι' ὑποτιμήσεων διαγωνισμὸν μὲ μεγίστην αὐτῶν ζημίαν, ἢ πωλοῦσι αὐτοὺς πρὸς μεταποίησιν οἴνωπνευμάτων εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς, ὅπως κενώσωσι τὰ οἴνωδοχεῖα τῶν διὰ τὴν νέαν συγκομιδῆν, ἢ τις πάλιν διατελεῖ εἰς τὰς ἰδίας περιστάσεις. Πᾶσα δὲ ὑψώσει τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου, ἢ αὐτῆς ἢ φορολογία ἐπιβαρύνη τὴν οὕτω περιωρισμένην κατανάλωσιν εἰς τὰς ἀπόρους τάξεις τοῦ λαοῦ, οὐ μόνον ἀποβαίνει ἀσύμφορος καὶ δύσκολος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεστάτην περιωρίσουσα εἶτι μᾶλλον τὴν κατανάλωσιν ταύτην.

Τὸ παράδειγμα τῶν Πατρῶν περὶ τῶν λιανικῶν πωλήσεων τῶν οἴνων ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ πόλεις τοῦ Κράτους ὡς πρὸς τὰς κωμοπόλεις καὶ χωρία κατοικουμένας ὑπὸ μόνον τῶν ἐντοπίων κτηματικῶν καὶ γεωργῶν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σπουδαῖος λόγος, διότι αὐτοὶ οἴνωπῶλαι συστηματικοὶ δὲν ὑπάρχουσιν καὶ διότι πάντες σχεδὸν κατασκευάζουσι τὸν πρὸς χρῆσιν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀμπελώνων καὶ μόνον τὸ περίσσευμα πωλοῦν ἐπιτοπίως καὶ χονδρικῶς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας. Ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις καὶ παρὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς μικροὶ καὶ πενήριοι ξενῶνες (χάνια) ὑπάρχουσι οἱ λιανικῶς μετ' ἄλλων ἐδωδῶν πωλεῖται οἶνος τὸν ὅποιον ὁμοίως οἱ ξενοδοχοὶ προμηθεύονται κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαλείμματα διὰ τὰς μηνιαίας αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ τῶν πέριξ, ἀλλὰ ἢ διὰ τῶν ξενῶνων τούτων κατανάλωσις εἶναι ἐλάχιστη, ἀδύνατος δὲ ἢ δυσχερεστάτη ἢ βεβαίως αὐτῆς.

Τὸ συμπέρασμα τῶν προσκεθεθέντων εἶναι, ὅτι ἢ ἐπιβαλλομένη διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου φορολογία δὲν μέλλει εἰς τὸ γενικὸν νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν κατανάλωσιν ἀλλ' ἀμέσως καὶ ἐμμέσως τὴν παραγωγὴν καὶ ἐκ ταύτης πάλιν κυρίως τὴν τάξιν μόνον τῶν ἀμπελοκτῆμονων οἵτινες τὴν ἀμπελοφυγίαν μετερχόμενοι προσπορίζονται ἐκ τῆς λιανικῆς πωλήσεως τῶν οἴνων αὐτῶν τὰ

μέσα τῆς συντηρήσεώς των. Καὶ δὲ ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, κλίμαξ τῆς φορολογίας ταύτης διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀποβαίνει ἀδίκος καὶ ἀνυπόστατος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς, καταστρεπτικὴ δὲ εἰς τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰς τοὺς ἀμπελοκτῆμονας ἰδίως τοὺς κατοικούντας ἐν τοῖς κέντροις τῶν μεγάλων πόλεων πληθυσμῶν, καθόσον εἰς πολλὰς ἐπαρχίας οἱ οἴνοι μικρῶν πόλεων, κωμῶν, καὶ παραλίων χωρίων παραγόμενοι ἀπὸ ἀμπελώνων πεφυτευμένων εἰς εὐφωρότερα καὶ καταλλήλοτερα ἐδάφη καὶ διδόντας σχετικῶς οἴνους καλητέρως ποιότητος, καὶ κατὰ τὸ κοινὸν τὸ διπλάσιον περίπου τῶν ἀμπελώνων μεγάλων πόλεων, οἱ οἴνοι οὗτοι καὶ τοῖς εἰς ἀνωτέρας τιμὰς πωλούμενοι πρὸς λεπτὰ 50. καὶ 60. κατ' ὄκταν, ἔνεκεν τῶν μικρῶν πληθυσμῶν τῶν τόπων τῆς παραγωγῆς τῶν διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Νομοσχεδίου τάσσονται εἰς τὴν κατωτάτην τάξιν τῆς φορολογίας οἱ δὲ οἴνοι τῶν Πατρῶν πωλούμενοι συνήθως πρὸς λεπτὰ 36 — 40 κατ' ὄκταν καὶ οἱ ἀμπελώνες μόλις παράγουσι εἰς τὸ γενικὸν ἀνά 200. ὁκάδας οἴνου κατὰ στρέμμα, ἐπιβαρύνονται μὲ φορολογίαν τῆς ἀνωτέρας ἐπιβλαβεστάτης κλίμακος ἔνεκεν τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ. Ἐνταῦθεν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς, ἐνῶ εἰς τὸν ἀμπελοκτῆμονα τῶν Πατρῶν ἀναλογεῖται πρὸς τὰ 3/4. περίπου τοῦ ἀκαθάρτου εισοδήματος, οὖν τοῖς δημοτικῶς καὶ τῶν προσθέτων φορολογίῳ ὁδοποιίας καὶ προσθήκῃ ἔνεκεν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων δραχμῶν ἐπὶ τῆς βάσει τῆς κλίμακος, εἰς τὸν ἀμπελοκτῆμονα τῶν μικρῶν πληθυσμῶν ἢ φορολογικὴ δαπάνη ἀναλογεῖται μόλις εἰς τὸ 1/3. τοῦ εισοδήματος αὐτῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ ἄτοπα καὶ ἀδικήματα τὰ προκύψοντα ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἀπέναντι τῶν φορολογουμένων καὶ ἰδίως τῶν ἀμπελοκτῆμονων τῶν μεγάλων πληθυσμῶν. Ἀπέναντι δὲ τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος τοῦ Δημοσίου ἢ φορολογία αὕτη φέρουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ προστεθέντα ἀμαρτήματα καὶ περιωρισμένη εἰς μόνην τὴν κατανάλωσιν τῶν λιανικῶν πωλήσεων εἶσται λίαν περιωρισμένη, διότι τὸ αὐτῆς οὐδὲ τὸ τέταρτον τῆς ὅλης παραγωγῆς τῶν ἀμπελώνων τοῦ Κράτους μέλλει νὰ ὑποκῶσῃ εἰς τὴν φορολογίαν, καὶ τοῦτο πάλιν ἐάν ὑποθεθῆ ὅτι ἢ βεβαίως θὰ κατορθωθῆ ἀκριβῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἐν ὄλῳ τῷ Κράτει, πλὴν τῆς Ἐπιφανήσου, ὑπάρχουσι κατὰ τοὺς πιθανοτέρους ὑπολογισμοὺς 600. χιλιάδας στρέμματα περίπου ἀμπελώνων, ἢ παραγωγῆ τούτων δίδει πρὸς βαρέλας 4. κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ μέσον ὄρον, οἴνον βαρέλας 2, 300, 000 τὸ δημοσίον δὲν θὰ δύνηθῃ νὰ φορολογήσῃ ἀνώτερον ποσὸν τοῦ 1/4 ἐκ τῆς ὅλης λιανικῆς καταναλώσεως ἐξ οὗ ἀφαιρουμένης τῆς φόρας 5 0[0] κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, θέλει περιωρισθῆ εἰς μόλις βαρέλας 500 — 540. χιλιάδας πρὸς ὁκάδας δὲ 50. οἴνου ἐκάστη βαρέλα ἐπιβαρύνεται μὲ φόρον δραχμῶν 4. καὶ λ. 50 ἢ τοῦ κατὰ τὸν μέσον ὄρον τῆς κλίμακος τοῦ Νομοσχεδίου ἀνά λεπτὰ 3. ἐκάστη ὁκά, μόλις θέλει εἰσπράττει δικαίωμα λιανικῆς καταναλώσεως δραχμὰς 800. χιλιάδας

Κατόπιν τῶν προσκεθεθέντων ὡν τὴν ἀληθειαν καὶ σημασίαν ἢ Κυβέρνησις καθήκον ἔχει ἐν τῇ πεφωτισμένη εὐσυνειδήσει τῆς καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Δημοσίου νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως, ἀντὶ νὰ ἐμμελῆ εἰς τὸ σύστημα τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ὁφείλει ἀνευ δισταγμοῦ νὰ προτιμήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν γενικὴν στρεμματικὴν φορολογίαν τῶν ἀμπελώνων ἢ τις, καὶ εἰς τὴν βάσει τῆς καὶ εἰς τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς εἶναι ἢ δικαιότερα καὶ διὰ τοῦτο ἢ μᾶλλον εὐπρόσδεκτος, συμπληρωθέντος τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου διὰ προσθέτου, κανονίζοντος καταλλήλοτερον τρόπον δηλώσεων ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν καρποφόρων ἀμπελώνων τοῦ Κράτους ἐπὶ αὐστηραῖς ποιναῖς κατὰ τοῦ ἀμειλίχοντος ἢ ἀποκρύψοντος τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν τῶν ἀμπελώνων αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς διακρύψεως καὶ τῆς ἀμέσου ἐνάρξεως ἀκριβοῦς καταμετρήσεως αὐτῶν ὑπὲρ τιμῶν καὶ

ἀμερολήπτων γεωμετρῶν, ὑποβληθσομένων καὶ τούτων εἰς βαρεῖαις ἐυθύνας διὰ πᾶσαν παράληψιν καὶ παράβασιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Διὰ τῆς φορολογίας ταύτης τὴν ὁποίαν πάντες, ἀναγνωρίζοντες τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, προθύμως ἀποδέχονται, προσδιοριζομένου τοῦ φόρου ἐκάστου στρέμματος πρὸς δραχμὰς 3 κατὰ μέσον ὄρον, τὸ προκύψον ἔσθον ἐπὶ στρεμμάτων 600 χιλιάδων θέλει ἀνέλθει εἰς δραχμὰς 1,800,000 περίπου, καὶ συνάμα πλὴν τῆς πρώτης βεβαιώσεως, το δημόσιον θέλει ἀπαλλαχθῆ τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος τοιούτων, ἐνῶ καὶ τοὺς φορολογουμένους θέλει ἐλευθερώσει τῶν ἐπαχθῶν διατυπώσεων καὶ ἐξόδων τῶν τοιούτων ἐτησίων βεβαιώσεων καὶ τῶν παρομαρτούντων ἀδικημάτων.

Ἡ στρεμματικὴ φορολογία φέρει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸ ἀγαθόν, ὅτι ἀφίνει εἰς πάντας τοὺς ἀμπελοκλήμονας ἐλεύθερον τὸ στάδιον τελειοτέρας καλλιέργειας καὶ μείζονος παραγωγῆς, καὶ προσέτι τὸ θάρρος ἵνα καταβάλλωσιν οὗτοι πᾶσαν ἐπιμέλειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων διὰ καταλληλοτέρων μεθόδων ἐξ ὧν ἡ ἀμπελοργία καὶ οἴνοποιία ἐν τῇ φύσει ἀμπελοφύτῳ Ἑλλάδι κατασταθῆ σπουδαία πηγὴ ἐθνικοῦ πλούτου, οἱ δὲ οἴνοι αὐτῆς πολύτιμον προϊόν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

Ἐάν ὅμως ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν, προτιμήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν οἴνων φορολογίαν, αὕτη διὰ τὰς προεκτεθεισὰς περιστάσεις τοῦ τόπου πρέπει νὰ ἴναι γενικὴ ἐπιβαρύνουσα πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀμπελοκλήμονας ἐν ἴσῳ δικαίῳ καὶ ἀμερολήπτῳ μέτρῳ, διότι ὡς τοιαύτη θέλει ἀνταποκριθῆ καὶ εἰς τὴν ὑποχρέωσιν πάντων ἵνα συνεισφέρωσιν ἀνάλογως εἰς τὰ κοινὰ βάρη, καὶ εἰς τὸν ἐπιδικωκόμενον σκοπὸν, ἵνα αὕτη ἀποτελεσματικώτερα συντελέσῃ εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἐπιβολὴ φόρου δραχμῆς μιᾶς ἐφ' ἐκάστης βαρέλας οἴνου θέλει δώσει εἰς τὸ Δημόσιον πρόσδοτον ἐν ὅλῳ δραχμῶν 2,000,000 περίπου ἀν μὴ περισσότερον. Τοιαύτη δὲ φορολογία ἐπὶ τῆς γενικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰς τὴν ἐπιβαρύνει ἔσται εὐχεστετέρα καὶ συνάμα θέλει ἐμποδίσῃ τὰς ἐκ τῶν διακρίσεων πολυπληθεῖς ὑπεκφυγάς καὶ καταχρήσεις.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν οφείλει νὰ διστασῇ εἰς τὸ, νὰ παραδεχθῆ ἐν τῶν ὑποβαλλομένων τούτων δύο συστημάτων ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι αἱ ἀγροτικαὶ τάξεις τῶν κατοίκων συμφέρει νὰ μένωσιν ἀφορολόγητοι. Διότι ὡς πρὸς τὸ πρῶτον σύστημα τῆς στρεμματικῆς φορολογίας, αὕτη ὑφίσταται ἤδη γενικὴ οὐδαμῶς ἐμποδίζουσα τὴν ὁσημέραι πρόσδοτον τῆς ἐν γένει γεωργίας, οὐδεμίαν δὲ τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤγειρε κατ' αὐτῆς παράπονα, εἰμὴ μόνον τὸ παράπονον, ὅτι οὐδέποτε αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπ' αὐτῆς, ἐνῶ πασίγνωστον ὑπάρχει, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἀμπελώνων, ἢ οὐδέποτε ἐδηλώθησαν, ἢ ἐν μέρει δηθέντες ἀφέθησαν καὶ ἀπαλείφθησαν κατὰ καιροὺς ἕνεκεν ἀπροσεξίων καὶ κομματικῶν λόγων ἀπὸ τοῦ κατὰ τόπου Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ μένωσιν ἀφορολόγητοι.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον σύστημα, οἱ αὐτοὶ λόγοι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς γενικῆς καὶ ἀνεξαιρέτως φορολογίας τῆς ὅλης παραγωγῆς, καὶ διότι ἀκόμη πᾶσα διάκρισις κατὰ τὴν εἰσφορὰν εἰς τὰ κοινὰ βάρη ἀντικειμένη εἰς τὰς κυριώτερας θέσεις τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος, ὅχι μόνον προκαλεῖ τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ κατακρίσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινὴν γνώμην διαθέτει κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, τοσοῦτον μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅση ἡ ἀγροτικὴ ἐν γένει τάξις ἀποτελοῦσα τοὺς μικροὺς πλοῦσι, δικαίως ἀπαλλαχθεῖσα τῆς ἐγγείου φορολογίας τοῦ τουρκικοῦ δεκατισμοῦ τῶν σιτηρῶν, καὶ ἤδη ἐλάχιστά συνεισφέρουσα διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀροτῆρων κτηνῶν, οὔτε ἀξιοῖ, οὔτε δικαιούται νὰ ἀξαιρεθῆ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς λοιπῆς κτηματικῆς αὐτῆς περιουσίας. Πλὴν δὲ τῶν λόγων τούτων δύναται τις εὐ-

λόγως νὰ παρατηρήσῃ ἀκόμη, ὅτι τὴν κυριώτεραν κα σπουδαιότεραν πρόσδοτον τοῦ Δημοσίου, ἣτις συνίσταται εἰς τοὺς βαρεῖαις τε καὶ προσθέτους φόρους τῆς ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγῆς τῶν ξένων προϊόντων, τελοῦσιν ἐξαιρετικῶς οἱ ἀστοὶ οἵτινες εἰσὶν οἱ κυριῶς καταναλωταὶ ἐπιβαρυνόμενοι καὶ μετὰ τοὺς φόρους τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ τὴν προσθήκην 11 τοῖς ἑκατῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπ' αὐτῶν τῆς νέας δραχμῆς, ἀπέναντι ἀκόμη καὶ τῶν ἀσυγκρίτως πρὸς τοὺς ἀγρότας μεγίστων ἀναγκῶν τοῦ καθημερινοῦ αὐτῶν βίου ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐνθα τὰ πάντα εἰσὶν ὑπεριτιμημένα, ἐνῶ οἱ ἀγρόται καὶ ἰδίως οἱ ἐν τοῖς μεσογειοῖς καὶ ὄρειοις χωρίοις κάτοικοι, εἰς μὲν τοὺς φόρους τῆς εἰσαγωγῆς ἐλάχιστά, ἢ οὐδὲν συνεισφέρουσιν, ἢ δὲ δίαίτα αὐτῶν ἀπλή καὶ ἀπέριτος, ἵκανοποιεῖται ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς προϊόντων παραγομένων διὰ τῆς προσωπικῆς τῶν ἐργασίας καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν, διὸ αὕτη περιορίζεται καὶ εἰς τὸ ἥμισυ μόλις τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων τῆς ἀμπελοργίας, ἕτινα δαπανῶσιν οἱ κτηματῆται τῶν πόλεων καὶ ἰδίως τῶν μεγαλειτέρων πληθυσμῶν.

Ἐπὶ τέλος ἵνα ἐξαντηθῆ πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος παρατήρησις, ἐπιβοηθητικῶς προστίθεται καὶ ἡ πρότασις ὅτι, καθ' ἣν περιστάσιν ἡ Κυβέρνησις ἐμμείνη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου αὐτῆς Νομοσχεδίου, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τοῖς προηγουμένοις ἰσχυροὺς καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων στηριζομένους λόγους ἔργον κοθήκοντος, μογιότης δικαιοσύνης καὶ γενικῆς ἐπίδοκιμασίας θέλει πράξῃ, ν' ἀπαλείψῃ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου τὴν ἐπὶ τῇ θέσει τῶν πληθυσμῶν κλίμακα τῆς φορολογίας καὶ ἀντικαταστήσῃ ταύτην δι' ἐπιβολῆς ἴσου δικαιώματος καταναλώσεως ὅλων τῶν λιανικῶς πωλουμένων οἴνων τοῦ Κράτους προσδιοριζομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τούτου κατ' ἀνώτατον ὄρον πρὸς δραχμὴν μίαν ἐκάστην βαρέλαν.

Διὰ τῆς ἴσης καὶ καθ' ὅλα ἰσμοιόμορφου καὶ δικαίας ταύτης φορολογίας καὶ ἡ βεβαίωσις θέλει ἀποβῆ εὐχερῆς, ὡς ἐμποδίζουσα τὰς ἐκ τῶν διακρίσεων ὑπεκφυγάς καὶ πολυειδεῖς καταχρήσεις, καὶ ἡ λιανικὴ καταναλώσις ἐνεργουμένη ἀπροσκόπτως καθ' ὅλον τὸ Κράτος θέλει ἐπι μᾶλλον ἀνεπτυχθῆ καὶ θέλει ἀποδώσῃ πρόσδοτον εἰς τὸ Δημόσιον πολὺ ἀνωτέραν τῆς ὑπολογισθείσης διὰ τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ θεσμὸς τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων πάντοτε ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξεν ἐλάχιστης σημασίας, ἐπ' ἐσχάτων ὅμως φαίνεται ὅτι πολλὴ καταβάλλεται φροντίς νὰ ἐξευτελισθῆ καὶ γελοιοποιηθῆ τελείως. Τοῦτο λέγομεν ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν συγκρότησιν τοῦ ἡμετέρου τελευταίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἣτις συνεπέφερον καθ' ὅν τρόπον ἐγένετο, τῆς ἀναβάσεως ὅλων τῶν διοικητικῶν νόμων. Ἀποτύμωθα ὅτι ὅσα ἔκτροπα ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένοντο ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἢ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Νομάρχου κ. Ζορμπᾶ, ὃν ἄλλως ἐσυνειθισάμεν νὰ θεωρῶμεν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ α Πατρῶν ἐν μέσῳ συρροῆς πολλῆς ἐκλεκτοῦ κόσμου οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτίμου Βουλευτοῦ Καλαβρυτῶν κ. Δλ. Φωτῆλα μετὰ τῆς καλλιστῆς δεσποινίδος Πόπης Βάλλα: παράνομοι ἦλθον ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Στ. Σκουλαύτης καὶ ἡ κυρία Δ. Καλλιφρονᾶ. Τοὺς νεονύμφους λίαν πρωτὶ τῆς ἐπιούσης ἀναχωρήσαντας δι' Ἀθήνας, μετ' ἐλικρινεῖς εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια προέπεμψαν πολυπληθεῖς οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι.

Ὁ κάλλιστος ἡμῶν συμπολίτης κ. Ἀνδρέας Λάμπας ἔμπορος μεταβάς εἰς Ἰθάκην ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβωνιάς του μετὰ τῆς χρηστῆς καὶ εὐηγμένης δεσποινίδος Χρυσοστόμης Β. Κοριαλοῦ, γνωστῆς οἰκογενεῖς δικηπερσύσης ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἐπὶ τιμητικῇ.

Ὁ κ. Θεόδ. Ἀμβουργερ προσήνεγκεν εἰς

τὸν παρ' ἡμῶν Σύλλογον τῆς ἀλληλοβοηθείας εὐμόνοια» δραχμ. νέας ἑκατῶν, ὡς τὸ προεδρῖον εὐγνωμώνως ἀπεδέχθη καὶ θερμὰς ἐξέφρασε τῷ δωρητῇ εὐχαριστίας.

Καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἀξιόλογος ἐφημερίς εἰς τὰ πρόσω τὴν αὐτῇ περιπέτου ἐκφράζει γνώμην περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, ὡς καὶ ὁ ἀφορολογούμενος ἀνωτέρω σήμερον διατυπώνει.

Βραδέως ἐλάβομεν γνώσιν καὶ τινος φυλλάδιου τοῦ κ. Στρούμπου πραγματευμένου περὶ τοῦ ἰδιοῦ ζητήματος καὶ ἐκδοθέντος χθὲς, ὡς γνώμη ἀφρώσα εἰς τὴν λύσιν τῆς ἀναφύσεως μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπείας. Τὸ σφαλερώτερον μέρος τῆς γνώμης τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν φίλου κ. Κ. Στρούμπου εἶναι ὅτι αὕτη ἐπέρχεται λίαν βραδέως, ἐνῶ ἔδύνατο νὰ σώσῃ ἐπερχομένη ἐνωρίτερον. Ἡδὴ κ. Στρούμπε, πολὺ ἀργά, δυστυχῶς, πολὺ ἀργά!!

Ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένος Πατρῶν ἀνέστειλε τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τούτου καὶ ἀπέλυσε τὸ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Χθὲς συνῆλθεν ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπεία ὅπως διασκεφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ἐργολάβου. Μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ τὸν ἐργολάβον εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεώς του νὰ προκαλέσῃ ἐναντίον του τὰς ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου νομίμους συνεπείας. Ὑπεστηρίχθη ὑπὸ δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης καὶ ἄλλῃ πρότασις νὰ χωρηγηθῶσιν τῷ ἐργολάβῳ ἐπὶ ἐν ἔτος 25 χιλ. φρ. κατὰ μῆνα, συμψηφιστέα εἰς ἐκτελεσθησόμενον ἔργον, ἐναντίον τῆς ῥήτρας τῆς συμβάσεως, καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ γίνεται τῷ ἐργολάβῳ ἐπὶ τμημάτων τετελεσμένων ἔργων. Ὁ κ. Νομάρχης διὰ νὰ δύναιτο νὰ ὑποβάλλῃ τῷ ὑπουργείῳ, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς διαφορᾶς, δι' ἰδιοῦ ἐγγράφου προσεκάλεσε σήμερον τὸν ἐργολάβον ν' ἀποφανθῆ ῥητικῶς, ἀν ἀποδέχεται τὴν ἀνωτέραν πρότασιν τῆς μειοψηφίας.

Ὅλοι οἱ δῆμοι τοῦ νομοῦ ἡμῶν ὑπέβαλον ἤδη τῇ διοικητικῇ ἀρχῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν τοῦ ἔτους 1883 καὶ μόνος ὁ δῆμος Πατρῶν ὑστερεῖ εἰσέτι εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον. Ἀπὸ τοῦ κ.κ. δημοτ. συμβούλου ἡμῶν τὸ κοινὸν εὐλόγως ἀνέμενε πλειοτέραν εὐλάβειαν πρὸς τὰ δημοτικὰ συμφέροντα.

Λέγεται μετὰ τινος βεβαιότητος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐτροποποίησε τὸ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχέδιον. Ὑπὸ τοίους ὅμως ὅρους ἐτροποποίησεν αὐτὸ δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι.

Κύριε Συντάκτα τοῦ ε Φορολογουμένου »

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ε Φοῖνιξ » ἀνώνυμῶς τις γράφει πολλὰ ἐναντίον μου, ὡς ἐπιτρόπου τοῦ Ναοῦ ε Ἁγίου Νικολάου. Τὸ νὰ γράφῃ τις ἀνώνυμῶς δὲν εἶναι ἐντιμὸν ἐὰν ὁ γράφων θέλει νὰ συζητήσῃ ἐντίμως ὡς θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του καὶ τότε ἐνυπογράφως καὶ ἐγὼ θὰ ἐκθέσω δημοσίᾳ τοὺς λόγους τῆς κατ' ἐμοῦ καταφοράς του, προσέτι δὲ θέλω ἐκθέσει τὸ ποῖόν τῆς διαχειρίσεως τῶν πρώην ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου καὶ ἐπιχειρήσει σύγκρισιν τῆς πρώην καὶ νῦν ἐπιτροπείας τοῦ Ναοῦ, ἐξ ὧν θέλει πεισθῆ καὶ ὁ γράφων καὶ πᾶς ἄλλος, ὅτι οἱ νῦν ἐπίτροποι δὲν εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως.

Ἰωάν. Λαζαρίδης

ΜΑΘΗΤΗΣ τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρὰ τὸ τυπογραφ. Φορολογουμένου.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰστημα τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ντρέ κείμενον πλοῖον τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Νικολάου Θεωμοπούλου πωλεῖται Ἰάχαρι Ὀλλανδίας, καφῆς καὶ ὀρύζιον Βενετίας, πωλοῦνται δὲ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκραταβιατικὰς τιμὰς